

Full diocesà

23 d'octubre del 2016

p4 —Festa dels Sants Màrtirs a Cardona

p5 —Festa de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre

Visitar els malalts

«La malaltia i el sofriment s'han comptat sempre entre els problemes més greus que afligeixen la vida humana. En la malaltia, l'home experimenta la seva impotència, els seus límits i la seva finitud. Tota malaltia pot fer-nos entreveure la mort» (Catecisme de l'Església Catòlica, 1500). La malaltia comporta uns efectes secundaris que s'anomenen solitud, oblit, feblesa, fragilitat... Ens diu Anna-bel Carbonell en el darrer número de *Quaderns de Pastoral* que «la malaltia ens sotmet a un bany d'humilitat i ens obliga a fer marrada, a canviar d'hàbits i rutines, a deturar el que estem fent per molt important que considerem que sigui i dedicar-nos un temps a guarir el nostre cos i de retruc, sovint, també la nostra ànima.

»El malalt necessita espai per a re-situar-se i alhora necessita més la mà, la paraula, l'estima de la família i dels amics. Ansa ser visitat, acompanyat, escoltat. Visitar els malalts és més que una simple acció. És un despreniment, un lliurament i un acte de misericòrdia que sols es pot dur a terme des de la senzillesa i la bondat, des del fet d'haver viscut en primera persona aquest amor de Déu en nosaltres».

Visitar els malalts no és un simple compliment social. Més aviat es tracta d'una veritable atenció als malalts i als ancians, tant en l'aspecte físic com psíquic i espiritual.

«Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit»

Diumenge XXX de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres; escolta la pregària dels oprimits, no es fa sord al clam dels orfes ni al plany insistent de les viudes. El Senyor rep benèvolament els qui l'honoren, el clam d'aquests homes arriba al cel, el crit d'auxili dels desvalguts penetra més enllà dels núvols, i ells no es consolen fins que arriba a terme, no desisteixen mentre l'Altíssim no intervingui per fer justícia a favor dels innocents. El Senyor no s'entretindrà, no tardarà a sortir a favor d'ells.

(35,12-14.16-18)

Salm responsorial

Quan els pobres invoquen el Senyor, ell els escolta.
(Salm 33)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pel que fa a mi, la meva vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació. Durant la meva primera defensa davant el tribunal no es presentà ningú a fer-me costat; tothom m'abandonà. Que Déu els ho perdoni. Però el Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

(4,6-8.16-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús digué aquesta paràbola a uns que es refiaven que eren justos i tenien per no res a tots els altres: «Dos homes pujaren al temple a pregar: un era fariseu i l'altre cobrador d'impostos. El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: «Déu meu, us dono gràcies perquè no sóc com els altres homes: lladres, injustos, adúlter, ni sóc

tampoc com aquest cobrador d'impostos. Dejuno dos dies cada setmana i us dono la desena part de tots els meus ingressos.» Però el cobrador d'impostos, que s'havia quedat un tros lluny, ni gosava aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit i deia: «Déu meu, sigueu-me propici, que sóc un pecador.» Us asseguro que aquest tornà perdonat a casa seva i l'altre no; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

(18,9-14)

«El Senyor fa justícia, no té miraments amb el prestigi dels homes, no es deixa influir per ningú en perjudici dels pobres, escolta la pregària dels oprimits»

Justos, aclameu el Senyor; fareu bé de lloar-lo, homes rectes

Josep Molist i Rifà, prev.

Déu nostre Senyor és el jutge justíssim que vetlla pels justos i els innocents. Així ho expressa l'Escriptura. Ara que ens acostem a les darreries de l'any litúrgic, redescobrim que la justícia divina no es deixa manipular ni és amiga d'estratègies. Per això, la pregària dels qui es reconeixen pobres i necessitats és la que inclina el favor de Déu.

Jesús mateix no actua per respectes humans. Amb un llenguatge planer desqualifica aquelles formes de religiositat fonamentades en l'arrogància dels qui es pensen que ho fan tot bé perquè compleixen el que està manat. En l'horitzó de la paràbola hi ha, és clar, el judici escatològic. El just és, en el llenguatge bíblic, aquell que es troba a prop de la santedat de Déu. Per això, la vida cristiana no és el fruit d'una ascètica de l'esforç ni d'una ètica de la virtut, sinó de la disponibilitat del cor que es deixa guiar per la gràcia divina. Sant Ignasi ho expressà amb aquesta indicació parenètica: «Actúa como si todo dependiera de ti, sabiendo que en realidad todo depende de Dios.»

Es tracta de contemplar-nos com a fills estimats que, amb goig i confiança, desitgem posar —com l'apòstol— la nostra vida al servei de l'evangeli, perquè volem complir la voluntat del Senyor. La libació era una ofrena en què es vessava vi sobre l'altar dels holocaustos. Aquesta pràctica del culte jueu formava part del món imaginari de Pau de Tars. L'apòstol veu que se li acosta l'hora. Desitja unir-se a Crist, culminant la missió que li ha estat encomanada. El vaixell, les amarres, el port: són recursos literaris per a anomenar l'existència viscuda i ordenada en un univers metafísic.

La imatge

El fariseu i el publicà (s. XVIII).

Amb la paràbola del fariseu i el publicà, Jesús blasma l'actitud dels qui es refien que són justos i tenen per no res tots els altres. És una manera de fer ridícula, i més en les relacions amb Déu, que ens coneix fins al moll dels ossos. Jesús ens proposa de ser humils, de reconèixer el nostre mal i d'acudir amb confiança a qui ens pot guarir.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

24 dilluns

—Sant Antoni M. Claret, bisbe (1807-1870)
Efesis 4,32-5,8 / Salm 1 / Lluc 13,10-17

25 dimarts

—Sant Bernat Calbó, bisbe (1180-1243)
Efesis 5,21-33 / Salm 127 / Lluc 13,18-21

26 dimecres

—Sants Llucià i Marcià, màrtirs
—Sant Evarist, màrtir. Papa (97-105)
Efesis 6,1-9 / Salm 144 / Lluc 13,22-30

27 dijous

—Santa Sabina, màrtir (s.IV)
Efesis 6,10-20 / Salm 143 / Lluc 13,31-35

28 divendres

—Sant Simó i sant Judes Tadeu, apòstols
—Sant Alfred, laic (849-899)
Efesis 2,19-22 / Salm 18 / Lluc 6,12-19

29 dissabte

—Sant Narcís, bisbe i màrtir (s.IV)
Filipencs 1,18b-26 / Salm 41 / Lluc 14,1,7-11

30 diumenge XXXI de durant l'any / Cicle C

—Sant Alfons Rodríguez, religiós (1531-1617)
Saviesa 11,23-12,2 / Salm 144 / 2 Tessalonicens 1,11-2,2 / Lluc 19,1-10

75è aniversari del retorn de les relíquies dels Sants Màrtirs

Parròquia de Cardona

El diumenge dia 16 d'octubre va tenir lloc a Cardona l'acte religiós de cloenda del 75è aniversari del retorn de les relíquies dels Sants Màrtirs, Celdoni i Ermenter, amb una processó pel nucli antic de la vila i un ofici solemne presidit per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, el bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, el bisbe emèrit de Solsona, Mons. Jaume Traserra, el rector de Cardona i altres preveres.

Cal destacar altres actes que han tingut lloc aquest mes d'octubre en commemoració d'aquest 75è aniversari. El primer d'octubre, la doctora en història de l'art Montse Barniol donà el tret de sortida als actes de cloenda amb una conferència a l'entorn de la creu gòtica dels Sants Màrtirs de Cardona.

El segon cap de setmana d'octubre va tenir lloc la recreació del retaule escènic *La llegenda de l'anell i el mocador*, una obra dramàtica escrita per Mn. Climent Forner i inspirada en la llegenda i la història dels patrons cardonins sants Celdoni i Ermenter.

L'acte artístic per excel·lència va ser el dia 12 d'octubre, quan un centenar de músics i solistes de l'Orquestra i el Cor Unesco de Barcelona, sota la batuta del mestre Gonçal Comellas, interpretaren el *Requiem* de Mozart a l'església de Sant Miquel de Cardona. Un concert històric a la vila ducal, dedicat a la memòria dels sants patrons cardonins,

que va tenir un caràcter solidari, ja que el seu taquillatge fou destinat als programes benèfics de Càritas contra la pobresa infantil.

El dissabte 15 d'octubre va haver-hi l'acte d'inauguració de la recuperació dels finestrals gòtics de l'església de Sant Miquel, després d'un acurat procés de restauració, i també dels nous vitralls concebuts per l'artista solsoní Jaume Cuadrench a l'entorn de la iconografia dels Sants Màrtirs i d'altres elements folklòrics i devocionals cardonins.

Tots aquests actes han estat organitzats per la Germanat dels Sants Màrtirs de Cardona i la comissió organitzadora.

60è aniversari de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre

Amb motiu del 60è aniversari de la Coronació de la Mare de Déu del Claustre, la Confraria del Claustre de Solsona va organitzar diferents actes durant els primers dies del mes d'octubre.

El dia 1 d'octubre va tenir lloc, al claustre de la catedral, la inauguració de l'exposició fotogràfica «Memòries del Claustre», presentada per la Sra. M. Eulàlia Rius, administradora de la confraria, amb l'acompanyament musical de l'Escolania i la Capella del Claustre. Després tingué lloc una conferència a càrrec de Mn. Enric Bartrina, amb el títol «Simbologia de la Mare de Déu i la llegenda del Pou».

El dia 6 d'octubre, a la capella del Claustre, hi hagué una pregària a

l'entorn del Claustre amb acompanyament musical de Montse Isanta, soprano, i Jordi Xandri, organista.

El dia 7 d'octubre al migdia hi hagué el cant de la salve i al vespre missa concelebrada, presidida pel bisbe de Solsona, amb l'acompanyament musical de l'Escolania i la Capella del Claustre.

El dia 8 d'octubre, a la Sala dels Sants Màrtirs, tingué lloc la conferència «Maria, mare i deixeblla de Jesús», a càrrec del P. Jordi Castanyer, monjo del santuari del Miracle.

El dia 9 d'octubre hi hagué la Trobada de Claustres, que acabà amb un dinar de commemoració dels 60 anys de la Coronació de la Mare de Déu.

Notícies Breus

Aplec a l'ermita de la Mare de Déu del Remei, a Cal Castanyer

Fidels d'Avià es van congregar, el dia 9 d'octubre, a l'ermita de la Mare de Déu del Remei, a Cal Castanyer, per celebrar-hi el tradicional aplec, amb una missa presidida per Mn. Ramon Viladés. Després de cantar els goigs del Remei, els assistents van compartir un vermut.

Festa Major en honor de sant Miquel, a Castellar de n'Hug

El dia de Sant Miquel es va celebrar la Festa Major a Castellar de n'Hug.

La missa, concelebrada per preveres de l'arxiprestat del Berguedà Nord i altres amics, va ser presidida per Mn. Lluís Villaró, rector de la parròquia, i hi va predicar Mn. Marc Majà.

A la sortida hi va haver ballada de sardanes i refrigeri.

El temple que canviarà l'«skyline» de Barcelona, d'actualitat

Redacció

El 2026 farà cent anys que Gaudí va deixar aquest món i serà l'any que finalitzarà la part arquitectònica de la seva obra més popular i emblemàtica. L'equip de la Sagrada Família ha publicat un vídeo on expliquen l'última fase que viu el monument: la coronació de l'edifici de les sis torres en el seu centre.

L'arquitecte David Puig explica el sistema que utilitzen, de panells tensats, el qual respecta les pautes fixades per Antoni Guadí, i també destaca que aquest és el procés més important de tots «per a idear un sistema constructiu pràcticament desconegut en el moment».

Com a símbol de la ciutat, «l'skyline de Barcelona canviarà del tot», explica Gemma Argilés. L'encarregada de comunicació i màrqueting de la Sagrada Família diu en el vídeo que «haurem de girar molt el coll cap a dalt per veure tot això», fent referència al conjunt de l'edifici.

Polèmiques entorn de la Sagrada Família

El periodista Jordi Llisterra ha donat una extensa resposta a les diferents polèmiques que han envoltat la Sagrada Família darrerament: «Hi ha altres debats que han pres més volada quan s'ha vist que el projecte de la Sagrada Família esdevenia un èxit. Òbviament és un problema la pressió que exerceix sobre l'entorn. Però en parlaré el dia que els veïns que lloguen o venen el seu pis deixin de recarregar un 20 o un 30% el preu pel sol fet de posar en l'anunci "Zona:

Sagrada Família". Només cal apuntar que, en tot cas, no és un problema de la Sagrada Família; és un problema del model turístic de la ciutat. L'Església és culpable de moltes coses, però d'aquesta no. Com a molt, és culpable de fer edificis que la gent vol veure. Tampoc no és culpa de la Sagrada Família que es construïssin pisos en una zona urbanísticament afectada, a l'illa del carrer Mallorca, on sempre ha estat prevista una escalinata. O que un entorn per on almenys passen quatre milions de persones a l'any s'hagi de repensar des del punt de vista urbanístic, sobretot en benefici dels veïns. Tot això, en primera instància, és una responsabilitat de l'ajuntament. I encara que volgués fer desaparèixer el temple, el fet és que existeix i hi ha gent que vol anar-hi, com passa amb el Camp del Barça o amb la platja de la Barceloneta. [...] I, també per a alguns sectors, des d'una certa al·lèrgia cutània a una icona religiosa. Sembla que hi hagi un l'interès a presentar la Sagrada Família com a culpable.»

Darreres sortides de to

Un regidor barceloní va qualificar el temple de «farsa», «mona de Pasqua» i «pseudo-obra» la Sagrada Família. El cardenal Sistach va contestar donant les gràcies a Antoni Gaudí per l'obra, icona de la ciutat. A més ha suprès la petició de demanar la llicència d'obres al temple, sense diàleg i descartant l'escalinata de la Glòria.

L'article

Doneu-nos aigua, si ens convé

Valentí Miserachs, prev.

Les pluges dels darrers dies han revifat un bri d'esperança després d'una sequera que ha durat gairebé cinc mesos, una de les més llargues que es puguin recordar. En zones costaneres els aiguats han fet més mal que bé, a part dels desastres d'ordre planetari en altres indrets del món que, per bé que llunyans, no deixen d'esborronar. Tot l'interior del nostre país, comprnent-hi l'alta muntanya pirinenca, ha patit un eixut molt preocupant: els camps estaven empedreïts, no es podia llaurar, els boscos s'estaven morint de set, amb el perill inherent d'incendis devastadors...

Amb tot l'inflament humà que propicien els progressos indiscutibles de la ciència i de la tècnica, hem de mossegar la pols en constatar que no està a l'abast de l'home el domini sobre la pluja i els fenòmens metereològics. No ens hauria de fer reflexionar aquesta impotència radical de l'home? Vivim distrets, i acabem sentenciant tranquil·lament que quan fa sol fa bon temps, mentre que quan plou fa mal temps. Tan bon temps que ens faria si ara tinguéssim una bona tongada de pluges benèfiques!

Què cal fer, doncs, quan ens trobem en situacions extremes com la que acabem de patir? Segurament que seria utòpic voler restaurar praxis antigues: rogatives, novenaris, processons. I ni que molts ho titllin de ritual màgic, encara s'hauria de veure! Però que cal resar és indubtable, si és que encara creiem en l'ordinària providència de Déu i en l'eficàcia de la pregària. Ho fem implícitament quan demanem «el nostre pa de cada dia»; quan manca l'aigua, mancarà de segur també el pa, a nivell local i a nivell mundial.

Però és que cal pregar també explícitament. Recordem el que diu sant Jaume en la seva carta (Jm 5,16b-18): «La pregària dels justos és molt poderosa. Quan Elies, que era un home com nosaltres, pregà perquè no ploqués, no va ploure durant tres anys i mig. I quan després pregà demanant pluja, la pluja va caure del cel, i la terra va donar el seu fruit.»

Si el Senyor ens envia proves, les seves raons deu tenir. Però que no es perdi per manca de pregària. De vegades fa l'efecte que hem perdut fins l'esma de pregar. No oblidem quina era la pregària dels nostres avantpassats, tan justa, tan teològicament ben centrada, i fem-la nostra, a nivell personal i a nivell col·lectiu, o sigui eclesial: «Senyor, doneu-nos aigua, si ens convé!»

Roma, 8 d'octubre del 2016

La Pel·lícula

Fuego en el mar

Dirigida per Gianfranco Rosi

Itàlia 2016. Documental.
Per a joves.

L'illa de Lampedusa és el punt més meridional d'Itàlia, que des de 1990 s'ha convertit en un lloc massiu de desembarcament d'immigrants il·legals procedents de terres africanes. En poc més de vint anys, més de 20.000 persones s'han ofegat durant la travessia per aconseguir el que per a molts suposa la via d'entrada a Europa i que els hauria de permetre escapar de la guerra i la fam. Samuel viu a la illa, té dotze anys, va a escola, li agrada jugar amb la fona i anar de caça. Li agraden els jocs de terra, malgrat que tot al seu voltant parla del mar i dels homes, dones i nens que intenten creuar-ho per arribar allí. «Tracta tots dos fils narratius, la tragèdia i la vida quotidiana del personatge, amb absoluta contenció i sense caure en el sensacionalisme» (ABC).

Glossa

Teen STAR Solsona

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa uns mesos, llegia un reportatge en un diari que em va esgarriar: els menors de 14 anys, ja porten visionades milers d'imatges pornogràfiques a través d'internet. El problema d'avui de molts adolescents no és com viure en puresa o en virginitat, sinó com alliberar-se de l'esclavitud de la pornografia que, massa sovint, els ha iniciat d'infants a actes sexuals de greus conseqüències per a la seva maduració afectiva i sexual. Mai els infants i adolescents havien viscut en una societat tan erotitzada, tan reduccionista, irresponsable i instintiva pel que fa a la sexualitat. Mai, com ara, malgrat la difusió de tota mena de mitjans anticonceptius, es produeixen tants embarrassos no desitjats i tants avortaments. Els adolescents i joves que respiren aquesta cultura sexualista no són més lliures i feliços, sinó més esclaus i infeliços. Ningú els alerta, ningú els hi diu que el plaer no és la font de la felicitat, que una sexualitat irresponsable i instintiva no és la pròpia de la naturalesa humana.

Malauradament, l'educació afectivo-sexual a les famílies i a les escoles és escassa i, fins i tot, participa de la mateixa cultura que he descrit sense masses matisacions. Quantes vegades us heu sorprès o escandalitzat quan els vostres fills o néts preadolescents us han explicat els tallers de "formació" sexual que han rebut a l'escola o institut?

Fa molt temps que estic preocupat per aquesta veritable emergència educativa. Malgrat la meva responsabilitat episcopal, no he deixat mai d'acompanyar adolescents i joves en moltes activitats. Conec el que els hi passa i els tallers que majoritàriament es fan als instituts i, fins i tot, a les escoles catòliques. Fa anys que vaig conèixer programes d'educació afectivo-sexual —"Aprendamos a amar", "Teen Star"— molt esperançadors: pedagògics, integrals, que mostren la bellesa i l'atractiu de la visió de

l'afectivitat i la sexualitat que proposa la doctrina moral catòlica. També fa anys que intento, sense èxit, divulgar-los almenys a les nostres escoles.

Avui tinc el goig d'anunciar-vos que quatre joves mestres i llicenciats, bons cristians, amb experiència de treball pastoral amb adolescents, preocupats pel mateix neguit que us manifesto, estan disposats a formar-se i a oferir cursos d'educació afectivo-sexual del programa Teen Star per a escoles i parròquies.

Una vegada més, un desig i un somni, que venia de temps, arriba a realitzar-se perquè el Senyor crida uns membres de la nostra Església a un compromís i un servei en resposta a una greu necessitat pastoral i educativa. Neix, doncs, Teen STAR Solsona.

Si voleu informar-vos més, per a pregar amb més coneixement de causa per aquest nou projecte, visiteu la web www.bisbatsolsona.cat o bé www.teenstar.es

